

अथ शब्दाद्यागकारणता, व्यापारं विना तदनुपपत्तेः
न च तज्जन्यध्वंसस्य कारणत्वकल्पनमित्युभयमपि जनकम्
अन्यत् तन्मानाभावाच्च तथेति वाच्यं यागध्वंसस्य यागजन्य-
स्वर्गं प्रति जनकत्वस्य प्रमाणान्तरविरोधेनार्थापत्त्यकल्प-
नात् । अस्तु देवताप्रीतिरेव व्यापार इति चेन्न यागस्य
देवताप्रीतिहेतुत्वे मानाभावात् गङ्गास्नानादौ देवता-
विरहेण तदभावात् । न च तत्रापि तत्प्रीतिः, तस्य
तत्प्रीतिहेतुत्वे मानाभावात् लाघवेन कर्तृगतव्यापार-
कल्पनाच्च ननु नायं नियमः, पुत्रगतआज्ञादिना पितरि,
पितृगतजातेऽपि पुत्रे चाऽदोषोत्पत्तेश्च अथ तत्रापि
कर्तृव्येवाऽऽहं, विहितक्रियाया यागस्यैव कर्तृगततद्वृत्ति-
जनकत्वात् । न च सुक्ते पुत्रे तदद्वेषनाशात् पितरि-
स्वर्गः स्यादिति वाच्यम् अत्रैव फलनाशतया पितरि
स्वर्गाभावेनाऽऽनाशात् स्वयत्तियागजन्याऽऽहस्य सुक्ति-
विरोधित्वात् न तु पितृगतमद्वेषं जन्यते सुक्ते पितरि
दोषाभावेन योगिनामिव विहितक्रियायाः, पितृद्वेष-
जनकत्वात् तथात्वे च साङ्गमपि आज्ञादिकं निःफलं
स्यादिति तद्विधेरप्रामाण्यापत्तिः पुत्रगताद्वेषेन च सुक्त-
पितरि सुखोत्पत्तौ न विरोधः योगिनामिव सुखोत्पत्तौ
दोषस्याहेतुत्वात् अथ पितृसुखं पितृपुण्यजन्यमिति
पितरि न पुण्यं तेन विना तदभावात्, न, पुत्रे तत्फल-
प्रसङ्गात् । पितृस्वर्गकामनाजन्यक्रिया पितृपुण्यहेतु-
रिति पुत्रक्रियापि तज्जनिकेति चेत् एवं पितृक्रिया-
पितृपुण्यजनिकेति न तं विना पितरि पुण्यं, पुत्रक्रिया च
पुत्रपुण्यजनिकेति पुत्रे पुण्यं, पितृस्वर्गकामनाजन्यपुण्यत्वेन
पितृस्वर्गहेतुरस्तु तत्पुण्यं पितृद्वेषेति तत्सुखहेतुत्वात् न च
पुत्रद्वेषेति, तत्सुखाहेतुत्वादिति न, तत्पुण्यं न पितृ-
द्वेषेति तत्कृत्यजन्यपुण्यत्वात् पुत्रद्वेषेति वा तत्कृतिजन्य
पुण्यत्वात् तत्कृतपुण्यवत् तस्मात् पितृस्वर्गकामनाजन्य
पुण्यत्वेन पितृस्वर्गहेतुतेति पुत्रेण तत्पुण्यमिति, मैवं
स्वर्गोपपादकं ह्यपूर्वं स्वर्गाश्रये कल्प्यते प्रथमोपस्थिति-
कत्वेन लाघवात् कल्पनायाः साक्षादुपपादकविषयत्वाच्च ।
न च स्वर्गहेतुकामनाश्रये, स्वर्गकामनाजन्यक्रियाकर्त्तरि, वा,
विलम्बोपस्थितिकत्वात् गौरवात् परम्परया स्वर्गोपपा-
दकत्वाच्च यदि च पुत्रगतपुण्येन सुक्तस्य शरीराद्युत्पत्तिः
सुखं वा स्यात्, तदा साक्षिविषयाऽसत्त्वाभिधानादि पुत्र-
क्रियाजन्यपापेन 'स विद्यायां कर्मभूत्वा पितृभिः सह
पश्येत्' इत्यादिबोधितं नरकभागितादि सुक्तस्य पितुः स्यात्

तथा च पुत्रगततथाविधशङ्कया न कश्चिन्मोक्षार्थी ब्रह्म-
चर्यादिदुःखेनात्मानमवसादयेत् "दुःखेनात्यन्तविमुक्तश्चरतीति"
"न स पुनरावर्त्तते" इति श्रुतिविरोधश्च तथा च सुक्तस्य सुख-
दुःखशरीरादिकञ्च भवतीत्यपदर्शनम् । सुक्ते च पितरि आज्ञा-
दिना दोषाभावादेव नाद्वेषमुत्पद्यते न चैवं साङ्गआज्ञास्यापि
नित्यफलत्वम् अद्विष्टोत्पत्तौ स्वरूपसतो दोषस्याङ्गस्य वैयर्थ्यात्,
यथा विद्वहेतुद्विरतश्चान्येन कृतं मङ्गलं न पापध्वंसं जन-
यति स्वरूपसतः पापस्याङ्गस्याभावादिति एवञ्च यागस्यापि
व्यधिकरणव्यापारोभविष्यतीति ॥ उच्यते विहितक्रियया
कर्तृगतव्यापारद्वारा कालान्तरे फलं जन्यत इत्युत्तरं स च
बलवता बाधकेनापोदते प्रकृते च बाधकं नास्ति यथा शास्त्र-
देशितं फलमनुष्ठातरीत्युत्तरं सुतकृतगयाआज्ञस्य पितृस्वर्गं
प्रति, पितृगतजातेऽपि पुत्रपूतत्वादिकं प्रति हेतुत्वस्य शास्त्रेण
बोधनात् नन्वयं नियमएव पितृयज्ञजातेऽपि परम्परासम्ब-
न्धेन कर्तृगतमेव फलं, न हि यस्य कस्यापि पितरिपुत्रे
वा फलं किन्तु स्वपितृपुत्रयोः तथा च स्वपितृगतत्वं स्वर्गभागि
पितृकत्वं परम्परासम्बन्धः फलेन पुत्रस्य, एवं पूतत्वादिकं
पितृगतमेव । न च फलस्य कर्तृगतत्वं साक्षात्सम्बन्धेनै-
वेति वाच्यं ग्रामपशुभूमिहिरण्यादीनां परम्परया कर्तृ-
गतत्वमिति व्यभिचारात् न हि ग्रामादयः कर्त्तरि साक्षात्-
संबन्धाः । एवं फलस्य साक्षात्कर्तृगामित्वबोधने शास्त्रस्रोत-
सर्गा न तु फलस्य कर्तृगामिताबोधने यत्तु स्वर्गभागिपितृ-
कत्वं न फलं तत्कामनाया अधिकारिविशेषणत्वाभावात्
'पितृस्वर्गकाम' इत्यादि श्रुतेः स्वतश्च तथा कामनया प्रवृत्तौ
फलकामनाविरहेण प्रयोगेऽङ्गवैयर्थ्यात् फलाभावप्रसङ्गः ।
किञ्च स्वर्गभागिपितृकत्वं विशिष्टं तत्वं विशिष्टं तत्पितृकत्वं
न काम्यम् न वा फलं, सिद्धत्वात् तदसाध्यत्वाच्च, किन्तु
विशेषणं पितृगतः स्वर्ग इति स एव फलमिति तन्न न हि
स्वर्गभागिपितृकत्वं फलम् अपि तु स्वर्गेण समं पुत्रस्य
परम्परासम्बन्धरूपं तदुक्तमिति । उच्यते परम्परासम्बन्धेन
यदि पुत्रगतत्वं पितृस्वर्गस्य, तदा संयुक्तसमवायेन तत्-
पुत्रधनस्यापि फलत्वं स्यात् । सम्बन्धः शास्त्रेण बोध्यत
इति चेत् तदा स्वर्गभागिपितृकत्वमपि न तथा, शास्त्रेण
बोधितत्वाभावात् ग्रामादिपशुभूमिहिरण्यादीनाञ्च सिद्धत्वेन
न काम्यत्वं, किन्तु तद्विषयकं स्वत्वं काम्यं फलमपि
काम्यं तदेव, तच्च साक्षात्कर्तृगतमिति कर्तृगतत्वेन
फलस्य साक्षात्सम्बन्धोऽपि नियत एव तत्स्वत्वेन फले
कामनात् । तस्मात् यथागममेव शास्त्रदेशितं फलम्